មេរៀនទី ៦ បញ្ហានៃជីវិតនៅលីវ(អត់គូ)

យើងរាល់គ្នារស់នៅក្នុងសង្គមដែលតម្រូវឲ្យមានគូ ជាសង្គមដែលជាធម្មតាតម្រូវឲ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ សង្គមនេះតែងតែមានការរើសអើង ដែលតោងជាប់ភាពជាអ្នកនៅលីវ មនុស្សជាច្រើនហាក់ដូចជាគិតថា ប្រសិនបើនរណាម្នាក់នៅលីវ ច្បាស់ជាមានអ្វីម្យ៉ាងខុសប្លែកជាមួយអ្នកនោះហើយ! គំនិតនេះមិនមែនជាគំនិត ដែលទើបនឹងកើតថ្មីនោះទេ។ នៅក្នុងសម័យសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ ជីវិតនៅលីវគឺត្រូវបានគេចាត់ទុកថា មិនគួរឲ្យគាប់ចិត្តនោះទេ (សូមមើលគម្ពីរចៅហ្វាយ ១១:៣៨; គម្ពីរអេសាយ ៤:១ និង គម្ពីរយេរេមា ១៦:៩) ។

នៅក្នុងមេរៀនទី៤ យើងបានពិភាក្សាអំពីបញ្ហានៅក្នុងទំនាក់ទំនងសង្គមរួចមកហើយ។ មានបញ្ហាដែលមនុស្សប្រឈមមុខ មិនថាជាមនុស្សនៅលីវ ឬ មនុស្សដែលបានរៀបការហើយនោះទេ។ នៅក្នុងមេរៀនទី៥ យើងបានប្រឈមមុខជាមួយនឹងបញ្ហានៅក្នុងជីវិតគ្រួសារ។ មនុស្សដែលរស់នៅតែឯង ឬ គ្មានគូគេមានបញ្ហាផ្សេងៗ និង ពិសេសៗ ដើម្បីឲ្យគេប្រឈមមុខជាមួយ ដូចជាភាពឯកាខ្លាំង ការបាក់ទឹកចិត្ត ភាពភ័យខ្លាច ការប្រឈមមុខនឹងការសម្រេចចិត្តតែម្នាក់ឯង ការត្រូវការក្តីស្រឡាញ់ និង ការថ្នាក់ថ្នម និងចំណង់ផ្លូវភេទដែលគេត្រូវតែគ្រប់គ្រងឲ្យជាប់ថែមទៀតផង។

ជីវិតនៅលីវ មិនចាំបាច់ត្រូវតែជាបទពិសោធន៍អាក្រក់ទាំងអស់នោះទេ។ មនុស្សនៅលី ត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងបទគម្ពីរថា ជាអំណោយយ៉ាងពិសេសសម្រាប់ក្រុមជំនុំ (គម្ពីរម៉ាថាយ ១៩:១២ និង គម្ពីរ១កូរិនថូស ៧:៧)។ នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងនឹងស្វែងរកគុណតម្លៃដ៏វិជ្ជមានខ្លះៗ នៃជីវិតនៅលីវ និងស្វែងយល់ពីរបៀបដែលគុណតម្លៃទាំងនេះ ចូលរួមនៅក្នុងជីវិតរបៀបរស់នៅដ៏ជាទីគាប់ចិត្ត និង មានន័យសម្រាប់អ្នកនៅលីវ។យើងក៏នឹងឃើញថា អ្នកនៅលីវមិនចាំបាច់ត្រូវប្រឈមមុខជាមួយបញ្ហារបស់ពួកគេតែឯងនោះទេ។ អ្នកនៅលីវមិនត្រឹមតែទទួលបានជំនួយរបស់អ្នកដោះស្រាយបញ្ហាដ៏វិសុទ្ធ គឺព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំក៏អាចជាប្រភព ជំនួយ និង កម្លាំងដ៏អស្ចារ្យមួយផងដែរ។

គម្រោងមេរៀន

ក. កំណត់និយមន័យរបស់បញ្ហា
ខ. គុណតម្លៃនៃជីវិតនៅលីវ
គ. ការសម្រេចចិត្តថារៀបការ ឬមិនរៀបការ
ឃ. ប្រឈមមុខជាមួយនឹងបញ្ហាពិសេសៗ
ង. របៀបដែលក្រុមជំនុំអាចជួយបាន

វត្ថុបំណងមេរៀន

នៅពេលដែលអ្នកបញ្ចប់មេរៀននេះ យើងអាចនឹង៖

១. ជ្រើសរើសបទគម្ពីរដែលអាចនឹងមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការប្រឹក្សាយោបល់អ្នកនៅលីវដែលមានបញ្ហាពិសេសៗ។
២. ជ្រើសរើសយកការថ្លែងដែលត្រឹមត្រូវ ដែលឲ្យគុណតម្លៃទៅលើជីវិតនៅលីវ។
៣. រៀបចំបង្កើតគោលការណ៍សម្រាប់នាំផ្លូវអ្នកដែលកំពុងធ្វើការសម្រេចចិត្តថាគួររៀបការឬអត់។
៤. អនុវត្តតាមការណែនាំដែលនឹងជួយដោះស្រាយបញ្ហារបស់អ្នកនៅលីវ។
៥. ស្គាល់ពីគោលការណ៍ដ៏ពិតដែលក្រុមជំនុំគួរតែធ្វើតាមដើម្បីជួយសមាជិករបស់ខ្លួនដែលនៅលីវ។

សកម្មភាពក្នុងការសិក្សា

១. សិក្សាទៅតាមដំណើរការវិវត្តនៃមេរៀន ដូចដែលអ្នកធ្លាប់បានធ្វើ។
២. មើលនិយមន័យនៃពាក្យសំខាន់ណាដែលអ្នកមិនដឹង។
៣. ធ្វើការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួន និង ផ្ទៀងផ្ទាត់ចម្លើយរបស់អ្នក។
៤. បន្ទាប់ពីបានធ្វើការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួនរួចហើយ ចូររំឭកមេរៀនទី ៤-ទី៦ (ជំពូកទីពីរ)។ បន្ទាប់មកចូរធ្វើការប្រឡងតាមជំពូកទីពីរ។

ពាក្យសំខាន់

លះបង់ចោល	បន្ទោកបន្ទាប(ថយចុះ)	ការច្រានចោល
នៅលីវ	ញាតិសាច់ឆ្ងាយ	ជ្រមុជ
ជម្រើសតែមួយគត់	គ្មានស្មារតី	

ក. កំណត់និយមន័យរបស់បញ្ហា

វត្ថុបំណងទី១. *ជ្រើសរើសបទគម្ពីរដែលអាចនឹងមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការប្រឹក្សាយោបល់អ្នកនៅលើរដែលមានបញ្ហាពិសេសៗ។*

អ្នកនៅលីវត្រូវបានសង្គមឲ្យនិយមន័យថាជាអ្នកដែលមិនទាន់រៀបការ។ អ្នកទាំងនោះត្រូវបានបែងចែកជាបីប្រភេទ៖

១. មនុស្សដែលមិនធ្លាប់រៀបការ
២. មនុស្សដែលលែងលះគ្នា
៣. មនុស្សមេម៉ាយ និង ពោះម៉ាយ

មនុស្សដែលមិនធ្លាប់រៀបការ

នៅប្រទេសជាច្រើននៅក្នុងពិភពលោក សាច់ញាតិតែងតែផ្តល់ជម្រក និង ការប្រាស្រ័យរាប់អានសម្រាប់មនុស្សពេញវ័យដែលមិនទាន់រៀបការនៅក្នុងគ្រួសារ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្ននេះមានមនុស្សពេញវ័យជាច្រើននាក់បានចាកចេញពីគ្រួសាររបស់ពួកគេ ហើយទៅរស់នៅឯទីក្រុងដើម្បីស្វែងរកការងារ ឬដោយសារមូលហេតុផ្សេងទៀត។ ជាលើកទីមួយនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ ពួកគេបាននៅឯកា ដាច់ឆ្ងាយពីការការពារ និង សង្គមគ្រួសាររបស់ពួកគេ។

នាងម៉ារី ជីន(Mary Jeanne) មានអាយុ ២៨ ឆ្នាំ ហើយមិនទាន់រៀបការទេ។ នាងបានចាកចេញទៅរស់នៅទីក្រុងដើម្បីស្វែងរកការងារធ្វើ និង រស់នៅតែម្នាក់ឯងនៅក្នុងបន្ទប់ដ៏តូចមួយ។ នាងធ្វើការ ជាលេខាម្នាក់ ហើយនាងរកបានក្រុមជំនុំមួយដើម្បីចូលរួមថ្វាយបង្គំ ប៉ុន្តែនាងមិនសូវជាសប្បាយចិត្តនោះទេ។ នាងនិយាយថា៖ " មិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំភាគច្រើនបានរៀបការអស់ហើយ ដូច្នេះហើយពួកគេមិនសូវរាប់ខ្ញុំចូលក្នុងសកម្មភាពដែលពួកគេធ្វើនោះទេ។ ខ្ញុំចំណាយពេលវេលាភាគច្រើនរបស់ខ្ញុំ នៅតែម្នាក់ឯង លើកលែងតែពេលដែលខ្ញុំធ្វើការ និង នៅក្នុងក្រុមជំនុំប៉ុណ្ណោះ។ មានពេលខ្លះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ ឯកាខ្លាំងពេក ខ្ញុំក៏យំរហូតទល់តែគេងលក់។ គ្មាននរណាម្នាក់ពិតជាខ្វល់ខ្វាយអំពីខ្ញុំនោះទេ។ ខ្ញុំចង់ទទួលបានក្តីស្រឡាញ់ ចង់មានគ្រួសារ និង មានកូន"។

នាងស៊ូសាន មានអាយុ៣៨ឆ្នាំ ហើយមិនទាន់រៀបការទេ។ នាងនិយាយថា៖ "ខ្ញុំមិនសូវជាខ្វល់ខ្វាយ រឿងដែលខ្ញុំនៅលីវច្រើនប៉ុន្មានទេ។ ខ្ញុំរីករាយនឹងការងាររបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពជាច្រើនរបស់ក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំច្រៀងនៅក្នុងក្រុមភ្លេង ខ្ញុំបង្រៀនថ្នាក់ថ្ងៃអាទិត្យ និង រីករាយនឹងធ្វើការជាមួយមនុស្ស។ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំក៏ចង់រៀបការ និង មានគ្រួសារដែរ។ ខ្ញុំមានឱកាសអាចរៀបការបាន ប៉ុន្តែពួកគេហាក់បីដូចជាមិនត្រូវជាមួយខ្ញុំសោះ។ ខ្ញុំបានថ្វាយអនាគតរបស់ខ្ញុំទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយខ្ញុំនឹងទទួលយកផែនការរបស់ទ្រង់សម្រាប់ជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ បញ្ហាចម្បងរបស់ខ្ញុំគឺថាមនុស្សម្នាតែងតែបង្អាប់ខ្ញុំអំពីរឿងនៅលីវ ឬប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំគួរតែរៀបការហើយដើម្បីឲ្យមានជីវិតពេញលេញមួយ។ នៅក្នុងសង្គមរបស់យើង ពិតជាសម្ពាធជាច្រើនទៅលើការរៀបការ! វាធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា មានអ្វីម្យ៉ាងខុសជាមួយខ្ញុំ ហើយមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំមិនគួរសប្បាយចិត្តក្នុងនាមជាអ្នកនៅលីវនេះទេ"។

រ៉ូបឺត ជាយុវជនវ័យក្មេងម្នាក់ ដែលចង់រៀបការ ហើយគាត់មានឱកាសជាច្រើនលើកដើម្បីបង្កើតបានទំនាក់ទំនងដ៏ល្អជាមួយនារីគ្រិស្តបរិស័ទ ប៉ុន្តែរាល់លើក នៅពេលដែលទំនាក់ទំនង នោះអភិវឌ្ឍដល់ចំណុចមួយដែលត្រូវគិតពីការរៀបការច្បាស់លាស់មួយ គាត់បែរជាភ័យខ្លាច ហើយក៏ឈប់ជួបមុខនារីម្នាក់នោះទៅ។ ការបកស្រាយរបស់គាត់ គឺថា " ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ គឺជាទំនួលខុសត្រូវដ៏ធំមួយ ហើយខ្ញុំខ្លាចថាខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យមានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរមួយ ឬ ខ្ញុំអាចនឹងគ្មានសមត្ថភាពផ្គត់ផ្គង់គ្រួសាររបស់ខ្ញុំតាមដែលគួរធ្វើនោះឡើយ។ ខ្ញុំមិនប្រាកដក្នុងចិត្តថា ខ្ញុំបានត្រៀមខ្លួនដើម្បីដាក់ជីវិតទាំងស្រុងរបស់ខ្ញុំជាមួយនឹងនរណានោះទេ។

បុរសម្នាក់ទៀតដែលមានអាយុ ៤០ឆ្នាំ គាត់ជ្រើសរើសមិនរៀបការ ព្រោះគាត់ត្រូវមើលថែរក្សាម្តាយដែលមានវ័យចំណាស់ ដែលមានសុខភាពទ្រុឌទ្រោមអស់ជាច្រើនឆ្នាំ។ ទោះបីជាគាត់ចង់រៀបការយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់មានអារម្មណ៍ថាគាត់មិនគួរដាក់បន្ទុកនៃការចំណាយថ្លៃថែទាំ និង ថ្លៃថ្នាំទៅលើប្រពន្ធរបស់គាត់ ដែលគាត់គិតថាវាគឺជាទំនួលខុសត្រូវរបស់គាត់តែម្នាក់ឯងនោះឡើយ។

ឧទាហរណ៍ទាំងបួនខាងលើនេះបង្ហាញពីបញ្ហាពិសេសៗ ដូចជា ការមើលឃើញថាខ្លួនឯងអន់ ការមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគេព្រងើយកន្តើយ សម្ពាធមកពីការរៀបការ ភាពភ័យខ្លាចនឹងទំនួលខុសត្រូវ ចង់មានគ្រួសារ មិនសូវចាប់អារម្មណ៍ពីការរៀបផែនការសម្រាប់អនាគត និង ចង់ឲ្យគេត្រូវការខ្លួន ទាំងនេះត្រូវបានឆ្លងកាត់ដោយមនុស្សជាច្រើនដែលមិនទាន់រៀបការ។ ចំណែកឯ នារីៗដែលនៅលីវវិញ តែងតែមានអារម្មណ៍ថា មនុស្សម្នាកេងប្រវ័ញ្ចលើពួកគេ ដោយសារតែពួកគេគ្មានប្តីនៅជួយការពារពួកគេបាន។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

១ តើឥរិយាបថណាមួយនៅខាងក្រោមនេះ ដែលមើលទៅហាក់ដូចជាស្រដៀងគ្នាសម្រាប់មនុស្សដែលនៅក្នុងឧទាហរណ៍ទាំងបួនខាងលើនេះ។

ក) ភាពភ័យខ្លាច

ខ) ភាពមិនប្រាកដប្រជា

គ) ភាពសប្បាយរីករាយ

ឃ) អស់សង្ឃឹម

មនុស្សដែលលែងលះគ្នា

យើងបានពិភាក្សាអំពីការលែងលះគ្នា យ៉ាងលំអិតនៅក្នុងមេរៀនទី៥។ នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងនឹងបញ្ចាក់បន្ថែមពីបញ្ហាដែលមនុស្សនៅលីវដោយសារការលែងលះគ្នា ត្រូវប្រឈមមុខ។

នាងម៉ាហ្គារែត ត្រូវបានប្តីរបស់នាងលែងលះ ដែលមកដល់ពេលនេះប្តីរបស់នាងបានរៀបការម្តងទៀតរួចហើយ។ នេះគឺជារឿងរបស់នាង៖ "ខ្ញុំធ្លាប់ស្រឡាញ់ប្តីរបស់ខ្ញុំខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីខ្ញុំក្លាយជាគ្រិស្តបរិស័ទ គាត់ចង់ចំណាយពេលកាន់តែច្រើននៅក្រៅផ្ទះ ។ គាត់ចង់ធ្វើរឿងដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាគ្រិស្តបរិស័ទមិនគួរធ្វើ។ ទោះបីជា ខ្ញុំព្យាយាមរក្សាចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់យើងឲ្យមានភាពសប្បាយរីករាយយ៉ាងណា គាត់នៅតែបានសម្រេចិត្តលែងលះខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ក្រៀមក្រំ និង មានអារម្មណ៍ថាមានកំហុស ដែលអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់យើងត្រូវបានបែកបាក់យ៉ាងដូចនេះ ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានច្រានចេញដោយមនុស្សដែលខ្ញុំទុកចិត្តបំផុត។ ឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវធ្វើការដើម្បីផ្គត់ផ្គង់កូនៗទាំងពីររបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមនុស្សគេរិះគន់ខ្ញុំខ្លាំងណាស់ ដោយសារតែខ្ញុំបានលែងលះគ្នា។ ខ្ញុំខ្មាសបងប្អូននៅក្នុងក្រុមជំនុំខ្លាំងណាស់។ តើខ្ញុំធ្វើយ៉ាងណាទើបអាច ឲ្យមានគ្រួសារដ៏រីករាយមួយសម្រាប់កូនៗរបស់ខ្ញុំបាន បើខ្ញុំនៅតែម្នាក់ឯងយ៉ាងដូច្នេះ?"

មនុស្សដែលលែងលះគ្នា អាចមានអារម្មណ៍ថា ត្រូវបានគេធ្វើព្រងើយកន្តើយ ឬ មានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគេមើលងាយយ៉ាងខ្លាំង។ ពួកគេក៏អាចទទួលអារម្មណ៍ទុក្ខសោក អស់សង្ឃឹម ឬ ការផ្លាស់ប្តូររបៀបនៃការរស់នៅភ្លាមៗ ឬ មានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការចិញ្ចឹមកូនតែម្នាក់ឯង។ មនុស្សដែលបានលែងលះគ្នា ក៏អាចត្រូវប្រឈមមុខជាមួយនឹងបញ្ហា កំហឹង ភាពល្វីងជូរចត់ ការថ្នាំងថ្នាក់ចិត្ត និង សោកសៅចំពោះការបាត់បង់មួយ។

មនុស្សមេម៉ាយ និង ពោះម៉ាយ

មិត្តរបស់ខ្ញុំម្នាក់ ក្លាយជាមនុស្សមេម៉ាយក្រោយពីដែលប្តីរបស់នាងបានធ្លាក់ខ្លួនឈឺអស់រយៈយ៉ាងយូរ។ នាងបានមើលថែគាត់ជាប់ជានិច្ច នៅក្នុងអំឡុងពេលមួយខែចុងក្រោយនៃជំងឺរបស់គាត់។ នាងនិយាយថា ៖" ជីវិតរបស់ខ្ញុំគឺឥតមានន័យទេ។ ខ្ញុំគ្មានអ្វីដែលមានតម្លៃសម្រាប់ធ្វើ និង គ្មានអ្វីដើម្បីឲ្យរស់ទៀតទេ។ ប្តីរបស់ខ្ញុំគឺជាជីវិតរបស់ខ្ញុំទាំងមូល។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំបានបាត់បង់អត្តសញ្ញាណរបស់ខ្ញុំហើយ។ នៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំមានពេញដោយការចងចាំអំពីជំងឺដ៏ឈឺចុកចាប់របស់ប្តីខ្ញុំ។ កូនៗរបស់ខ្ញុំបានរៀបការអស់ និង មិនរស់នៅក្បែរខ្ញុំទៀតទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវការខ្ញុំទៀតឡើយ។

មានបុរសពោះម៉ាយម្នាក់បានប្រាប់ខ្ញុំថា៖ "បញ្ហារបស់ខ្ញុំគឺភាពឯកានៅក្នុងអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ នៅពេលខ្ញុំទៅដល់ផ្ទះដែលទទេ។ ខ្ញុំបានស្រកទម្ងន់ ដោយសារតែខ្ញុំមិនចង់រៀបចំអារម្មណ៍ហើយញុំាតែម្នាក់ឯងនោះទេ។"

ទាំងនេះជាឧទាហរណ៍ខ្លះៗអំពីបញ្ហាដែលមនុស្សមេម៉ាយ ឬពោះម៉ាយត្រូវប្រឈមមុខ៖ ភាពសោក សៅ ភាពឯកា ការផ្លាស់ប្តូររបៀបរស់នៅយ៉ាងខ្លាំង វិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុ ឬ ការមើលងាយ (ជាពិសេសសម្រាប់មនុស្សស្រី) គ្មានអ្វីដើម្បីជំរុញឲ្យរស់ ការមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគេបោះបង់ចោល។ តម្រូវការក្តីស្រឡាញ់ និង ការថ្នាក់ថ្នម គឺជារឿងទូទៅ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាចង់ឲ្យមនុស្សត្រូវការខ្លួន។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

២ ចូរអានបណ្តុំខគម្ពីរដែលបានផ្តល់ជូននៅខាងក្រោមនេះ បន្ទាប់មកចូរជ្រើសរើសខគម្ពីរណាខ្លះដែលអ្នកគិតថាជាជំនួយដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់មនុស្សដែលមានបញ្ហាដូចតទៅនេះ៖

ក) រងទុក្ខដោយសារតែសកម្មភាពគ្មានធម៌មេត្តារបស់នរណាម្នាក់៖ គម្ពីរទំនុកតម្កើង ៩១:៤; គម្ពីរ១ពេត្រុស ៤:១២-១៩; គម្ពីរហេប្រឺ ២:១៨

.....

ខ) ភាពព្រងើយកន្តើយ៖ គម្ពីរ២កូរិនថូស ១២:៩; គម្ពីរអេសាយ ៥៣:៣; គម្ពីរយ៉ូហាន១:១១; គម្ពីរទំនុកតម្កើង ១៣០:៤-៥។

.....

គ) ភាពភ័យខ្លាច ៖ ទុតិយកថា ៣៣; គម្ពីរ១យ៉ូហាន ១:៩; គម្ពីរយ៉ូស្វេ ១:៩; គម្ពីរ២កូរិនថូស ១២:១០

ឃ) ទុក្ខសោក៖ គម្ពីរទំនុកតម្កើង ១៨:២៩; គម្ពីរទំនុកតម្កើង ៦៦:១០-១២; គម្ពីរ២កូរិនថូស ១:៣-៤,៦

៣ ចូរអានគម្ពីរទំនុកតម្កើង ៦៦:១០-១២

ក) តើនៅពេលណាដែលយើងអាចយកខគម្ពីរនេះទៅប្រើដើម្បីជួយនរណាម្នាក់បានសមរម្យបំផុត?

.....

.....

ខ) តើខគម្ពីរនេះបានប្រយោជន៍យ៉ាងដូចម្តេច?

.....

.....

៤ ចូរអានគម្ពីរអេសាយ ៥៤:៤-១០។

ក) តើនៅពេលណាដែលយើងអាចយកខគម្ពីរនេះទៅប្រើដើម្បីជួយនរណាម្នាក់បានសមរម្យបំផុត?

.....

ខ) តើខគម្ពីរនេះបានប្រយោជន៍យ៉ាងដូចម្តេច?

.....

.....

៥ នៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រាមួយដោយឡែក ចូរសរសេរឈ្មោះមនុស្សនៅលើវបីនាក់ដែលអ្នកធ្លាប់បានស្គាល់ ហើយរៀបរាប់ពីបញ្ហាដែលអ្នកគិតថាពួកគេអាចនឹងប្រឈមមុខ។ (ប្រសិនបើអ្នកនៅលីវ ចូររៀបរាប់ពីបញ្ហាដែលមកពីការនៅលីវរបស់អ្នក)។ ចូរព្យាយាមរកខគម្ពីរដែលអាចជួយនៅក្នុងស្ថានភាពនីមួយៗ ហើយសរសេរវានៅក្បែរតារាងបញ្ហាដែលអ្នកបានរៀបរាប់នោះ។

ខ. គុណតម្លៃនៃជីវិតនៅលីវ

វគ្គបំណែងទី២. *ជ្រើសរើសយកការថ្លែងដែលត្រឹមត្រូវ ដែលឲ្យគុណតម្លៃទៅជីវិតនៅលីវ។*

មុនពេលដែលយើងស្វែងរកដំណោះស្រាយនៃបញ្ហាដែលអ្នកនៅលីវមាន សូមក្រឡេកមើលបន្តិចអំពីគុណតម្លៃនៃជីវិតនៅលីវ ដែលបានបង្ហាញតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គុណតម្លៃទាំងនេះអាចផ្តល់ឲ្យយើងនូវការយល់ដឹងជ្រៅជ្រះអំពីដំណោះស្រាយដែលអាចកើតមាន។

ជីវិតនៅលីវគឺជាជម្រើសដ៏ប្រសើរមួយដូចការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍

បើនិយាយអំពីជីវិតនៅលីវ យើងនិយាយអំពីមនុស្សនៅលីវដែលមិនមានទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទ ឬ អ្នកដែលនៅមាន*ភាពបរិសុទ្ធ (ព្រហ្មចារី)* ។ យើងនឹងពិភាក្សាអំពីភាពនៅមានភាពបរិសុទ្ធ ឲ្យលំអិតបន្ថែមទៀតនៅក្នុងចំណុចផ្លូវភេទរបស់មនុស្ស នៅក្នុងមេរៀនទី៧។

ដោយសារតែអាចមាន ទុក្ខព្រួយនៅក្នុងពិភពលោកនេះ និង មានបញ្ហារៀងរាល់ថ្ងៃដែលអ្នកមានប្តីប្រពន្ធអាចនឹងប្រឈមមុខ លោកសាវ័កប៉ូលបានណែនាំឲ្យអ្នកនៅលីវគួរតែបន្តនៅលីវទៀត។ អ្នកដែលមិនទាន់រៀបការ មានសេរីភាពផុតពីការព្រួយបារម្ភ និង បញ្ហាដែលអ្នកមានគ្រួសារត្រូវទទួលខុសត្រូវ (គម្ពីរ១កូរិនថូស ៧:២៦-៣២)។ លោកប៉ូលមិនបាននិយាយបែបនេះ ដោយសារតែចង់ដាក់កំហិតឲ្យនរណានៅរស់ក្រោមចំណងនៃភាពនៅលីវនោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីណែនាំថា វាគឺជាការល្អ សម្រាប់អ្នកដែលប្រាថ្នាចង់បន្តភាពនៅលីវរបស់ខ្លួន (គម្ពីរ១កូរិនថូស ៧:៣៥) ។

ជីវិតនៅលីវគឺជាអំណោយពិសេស

ភាពនៅលីវ ឬ នៅភាពបរិសុទ្ធ គឺត្រូវបានរក្សាដោយអ្នកដែលមាន*អំណោយទាន* ជាមួយវា។ខ្ញុំជឿថានេះគឺជាអំណោយដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានដោយឥតគិតថ្លៃទៅដល់អ្នកនៅលីវទាំងឡាយណាដែលត្រូវការវា មិនថាគាត់ត្រូវការវានៅពេលណា ឬ យូរប៉ុនណានោះឡើយ។ ព្រះយេស៊ូ ព្រមទាំង លោកប៉ូលផង បានថ្លែងពីផ្នែកដែលជា*អំណោយទាន*នៃភាពនៅលីវ និង ជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍ផងដែរ។ ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់អ្នក និង ខ្ញុំ។ ទ្រង់បានផ្គត់ផ្គង់គ្រប់តម្រូវការរបស់យើង មិនថាជាអ្វី ហើយមិនថាពេលណាក៏ដោយនៅក្នុងជីវិតអ្នក ឲ្យតែអ្នកត្រូវការការផ្គត់ផ្គង់របស់ទ្រង់។ ខាងក្រោមនេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូតបទៅកាន់សាវ័ករបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលពួកគេគិតថាវាជាការល្អជាងដែលមិនរៀបការ៖

> "មនុស្សគ្រប់រូបពុំអាចយល់សេចក្តីនេះបានឡើយ គឺមាន តែអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោស ប្រទានអោយយល់ប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចយល់បាន។ អ្នកខ្លះ មិនអាចរៀបការបានតាំងពី កំណើតមក។ អ្នកខ្លះទៀតមិនអាចរៀបការបានមកពីត្រូវគេក្រៀវ។ រីឯ*អ្នកខ្លះទៀតមិនរៀបការមកពីយល់ដល់ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ។* អ្នកណាមានប្រាជ្ញា ចូរយកពាក្យនេះទៅរិះគិតអោយយល់ចុះ!"
> (គម្ពីរម៉ាថាយ ១៩:១១-១២ ចូរមើលអក្សរទ្រេត)

មនុស្សនៅលីវដែលលះបង់ការរៀបការ ក្នុងការចំណាយពេលវេលារបស់គាត់ដើម្បីកសាងព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខគឺជាអំណោយទានយ៉ាងពិសេសសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំបានស្គាល់បុរសនារីដែលមានការលះបង់ខ្ពស់ខ្លះៗដែលពួកគាត់មានឱកាសរៀបការ ប៉ុន្តែបានជ្រើសរើសចំណាយពេលវេលារបស់ពួកគាត់នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចដំណឹងល្អវិញ ដែលមានអ្នកខ្លះបានចុះទៅធ្វើបេសកម្មនៅទីឆ្ងាយពីស្រុកកំណើតរបស់ខ្លួន។ ពួកគេបានធ្វើការជ្រើសរើសបែបនេះ ព្រោះតែពួកគេបានដឹងថា បើមិនធ្វើដូច្នេះទេ ពួកគេមុខជាមិនអាចធ្វើកិច្ចការដែលព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅឲ្យពួកគេធ្វើនោះបានឡើយ។ លោកសាវ័កប៉ូល គឺជាគំរូយ៉ាងច្បាស់អំពីមនុស្សប្រភេទនេះ។ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖ "ខ្ញុំចង់អោយមនុស្សទាំងអស់បានដូចខ្ញុំដែរ ក៏ប៉ុន្តែ ម្នាក់ៗបានទទួលព្រះអំណោយទានមួយរៀងៗខ្លួន ពីព្រះជាម្ចាស់ ម្នាក់ទទួលយ៉ាងនេះ ម្នាក់ទៀតទទួលយ៉ាងនោះ។" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ៧:៧)

ជីវិតនៅលីវគឺជាឱកាសមួយ

យើងចាំថា នៅក្នុងចំណុចកន្លងទៅនេះ ព្រះយេស៊ូបានថ្លែងទាក់ទងនឹងអ្នកខ្លះដែលមិនរៀបការ "មកពីយល់ដល់ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ"។ លោកប៉ូលក៏បានបញ្ជាក់ពីមូលហេតុនៃការជ្រើសរើសជីវិតនៅលីវ នៅក្នុងគម្ពីរ១កូរិនថូស ៧:៣២-៣៥។ លោកបានចង្អុលបង្ហាញថា បុរសដែលមិនទាន់រៀបការម្នាក់ គឺមានសេរីភាពក្នុងការខ្វល់ខ្វាយអំពីខ្លួនគាត់ជាមួយនឹងកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់ ស្របពេលដែលបុរសបានរៀបការ គឺត្រូវបានទាញទៅរកទិសដៅពីរ។ នៅក្នុងរបៀបដូចគ្នានេះដែរ ស្ត្រីដែលបានរៀបការហើយ គឺរវល់ជាមួយនឹងការផ្គាប់ចិត្តប្តីរបស់នាង ចំណែកឯស្ត្រីដែលមិនទាន់រៀបការវិញ មានសេរីភាពដើម្បីថ្វាយខ្លួននាងទាំងស្រុងទៅក្នុងការបម្រើព្រះអម្ចាស់ ដោយគ្មានអ្វីរារាំងនោះទេ។

ប្រាកដណាស់ ដែលគ្រិស្តបរិស័ទទាំងអស់ ត្រូវបានត្រាស់ហៅ ឲ្យថ្វាយជីវិតរបស់គេទាំងស្រុងទៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ សម្រាប់អ្នកនៅលីវវិញ នេះគឺជាឱកាសដើម្បីបង្ហាញពីការប្តេជ្ញាចិត្តមួយនេះ ដែលឱកាសនេះគ្មានឡើយសម្រាប់អ្នកដែលរៀបការមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការថែទាំគ្រួសារ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៦ ចូរអានគម្ពីរម៉ាថាយ ៦:៣៣ ហើយបកស្រាយពីរបៀបដែលខគម្ពីរនេះពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគ្រិស្តបរិស័ទនៅលីវដែលមានបំណងចង់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។

.....

.....

.....

៧ ចូរគូសរង្វង់នៅជុំវិញប្រយោគត្រឹមត្រូវ ដែលផ្តល់គុណតម្លៃឲ្យជីវិតនៅលីវ។

ក) មនុស្សដែលមិនទាន់រៀបការគឺមានសេរីភាពផុតពីការព្រួយបារម្ភ និង បញ្ហា។

ខ) ជីវិតនៅលីវ គឺមិនត្រឹមតែអនុញ្ញាតឲ្យមាននោះទេ ប៉ុន្តែលោកប៉ូលក៏បានជម្រុញអ្នកក្រុងកូរិនថូសដែលកំពុងប្រឈមមុខជាមួយបញ្ហានោះ ផងដែរ។

គ) អស់អ្នកដែលនៅលីវ មានលទ្ធភាពចំណាយពេលវេលាកាន់តែច្រើន ក្នុងការបម្រើជាគ្រិស្តបរិស័ទ។

ឃ) មនុស្សគ្រប់រូបសុទ្ធតែទទួលបានអំណោយទានសម្រាប់បន្តលីវនៅលីវ។

ង) បុរសដែលបានរៀបការ ត្រូវបែងចែកការយកចិត្តទុកដាក់របស់គាត់ទៅលើគ្រួសាររបស់គាត់ផង និង កិច្ចការបម្រើរបស់គាត់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ផង។

ច) អ្នកនៅលីវគឺជាអំណោយយ៉ាងពិសេសសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។

អស់អ្នកដែលជ្រើសរើសមិនរៀបការដើម្បីថ្វាយជីវិតរបស់គេទាំងស្រុងទៅចំពោះកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គេនឹងបានឃើញថាទ្រង់បន្តជួយពួកគេឲ្យថ្វាយតម្រូវការទាំងអស់របស់គេទៅចំពោះទ្រង់ និងបម្រើទ្រង់ឲ្យអស់ពីចិត្ត ហើយរង្វាន់របស់ទ្រង់សម្រាប់អ្នកដែលបានធ្វើការប្តេជ្ញាចិត្តបែបនោះគឺពិតជាអស្ចារ្យណាស់៖ "អ្នក ណាលះបង់ផ្ទះសំបែង បងប្អូនប្រុសស្រី ឪពុកម្តាយ កូន ឬស្រែចំការ ព្រោះតែខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងបានទទួលវិញមួយជាមួយរយ ព្រមទាំងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។"
(គម្ពីរម៉ាថាយ ១៩:២៩).

គ. ការសម្រេចចិត្តថារៀបការ ឬមិនរៀបការ

វត្ថុបំណងទី៣. *រៀបចំបង្កើតគោលការណ៍សម្រាប់នាំផ្លូវអ្នកដែលកំពុងធ្វើការសម្រេចចិត្តថាគួររៀបការឬអត់។*

អ្នកដែលនៅលីវខ្លះ មានអារម្មណ៍ថា ពួកគមិនបានជ្រើសរើសចង់នៅលីវនោះទេ។ អ្នកដែលលែងលះគ្នានៅក្នុងឧទាហរណ៍ដែលយើងបានផ្តល់ជូនកន្លងមក មិនបានជ្រើសរើសចង់លែងលះគ្នានោះទេ។ មនុស្សមេម៉ាយ ឬ ពោះម៉ាយ ក៏ពិតជាមិនបានជ្រើសរើសយកភាពមេម៉ាយ ឬ ពោះម៉ាយនោះដែរ។ ទាំងនេះគឺជាបញ្ហា ដែលពួកគេមិនអាចគ្រប់គ្រងបាន។ បុគ្គលដែលមិនបានរៀបការ មិនមែនដោយសារតែគាត់ចង់នៅលីវនោះទេ។

យើងបានបញ្ជាក់រួចមកហើយថា ព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺល្មមគ្រប់គ្រាន់ណាស់សម្រាប់គ្រប់បញ្ហាដែលយើងប្រឈមមុខ។ ទ្រង់មិនឲ្យយើងទ្រាំទ្រលើសពីសមត្ថភាពដែលយើងអាចទ្រាំទ្របាននោះទេ។ គ្រប់បញ្ហាទាំងអស់ដែលយើងប្រឈមមុខគឺជាឱកាសឲ្យយើងចូលទៅកាន់តែជិតព្រះជាម្ចាស់ និងស្គាល់ពីក្តីស្រឡាញ់ និងព្រះទ័យទុកដាក់របស់ទ្រង់។ ត្រង់នេះជា ពេលវេលាដែលយើងត្រូវស្គាល់ពីបញ្ហារបស់យើង និងថ្វាយបញ្ហាទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយទុកចិត្តលើកទ្រង់ថា ទ្រង់ធ្វើកិច្ចការដើម្បីឲ្យយើងបានល្អ។ ទ្រង់នឹងមិនបោះបង់យើងចោលឡើយ។

ការបង្ខំឲ្យរៀបការ មិនថាការបង្ខំខ្លួនឯង ឬ ពីអ្នកដទៃនោះទេ វាតែងតែនាំឲ្យមនុស្សប្រើប្រាស់មធ្យោបាយទុច្ចរិត ដើម្បីបានរៀបការ ឬ យកដៃគូជីវិតមួយដោយខ្លួនឯង ដែលមិនមែនជាដៃគូដែលព្រះរៀបចំ។ សូមកុំជ្រើសរើសអ្វីដែលជារបស់ទីពីរ! បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺឲ្យយើងបានគោរពកោតខ្លាចព្រះជាមុនសិន មិនមែនរៀបការមុន ហើយបានគោរពកោតខ្លាចព្រះជាក្រោយនោះទេ។

ការកំណត់ពេលវេលា គឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ជីវិតរបស់យើង។ អាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលរៀបចំឡើងឆាប់ពេក ឬ មុនពេលដែលអ្នកនោះត្រៀមខ្លួនហើយ វាតែងបរាជ័យដោយសារមូលហេតុនេះហើយ។ មានពេលខ្លះ គូដៃអាពាហ៍ពិពាហ៍បានធ្វើខុសចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ឬ ពួកគេនៅក្មេងខ្ចីពេក សម្រាប់ការទទួលសម្គាធនៃជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់អាច ហើយទ្រង់នឹងបំពេញតម្រូវការសង្គមរបស់មនុស្សនៅលីវ តាមរយៈសហគមន៍គ្រិស្តបរិស័ទ។ មនុស្សនៅលីវ មិនត្រូវរងសម្គាធពីទំនាក់ទំនងដែលមិនមែនជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នោះទេ។ ពួកយើងទាំងអស់គ្នា មិនថាអ្នករៀបការហើយ ឬ នៅលីវ ត្រូវខិតខំអភិវឌ្ឍ និង រក្សា បុគ្គលិកលក្ខណៈគ្រិស្តបរិស័ទដែលរឹងមាំ និងពេញវ័យ។ យើងបាននិយាយអំពីការនេះរួចមកហើយ នៅក្នុងមេរៀនទី៤ ។ ស្តង់ដាររបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺដូចតែគ្នា មិនថាអ្នករៀបការ ឬ នៅលីវនោះទេ។ ដូច្នេះ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ដឹកនាំជីវិតនៅលីវ ឲ្យគេបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ នោះគ្រឹះមូលដ្ឋានសម្រាប់ជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះនឹងបានស្ថាបនាឡើងយ៉ាងល្អរួចស្រេច។

ស្ត្រីគ្រិស្តបរិស័ទម្នាក់ បានបដិសេធឱកាសរៀបការពីរលើក ព្រោះនាងមិនជឿថាពួកគេគឺជាទិសដៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ជីវិតរបស់នាងឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅនាងឲ្យធ្វើព័ន្ធកិច្ចដ៏ពិសេសមួយដែល ប្រហែលជាមិនអាចធ្វើទៅរួចនោះទេប្រសិនបើនាងយល់ព្រមទទួលសំណើរសុំរៀបការទាំងពីរ

នោះ។ នាងបានបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដោយភាពស្មោះត្រង់អស់រយៈពេល ១០ឆ្នាំ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលនាងឈានជិតដល់វ័យ ៤០ឆ្នាំ ដែលជាឆ្នាំនៃភាពឯកា ពេញដោយសំដីដ៏ឈឺចាប់ពីមនុស្សគ្មានប្រយោជន៍ជុំវិញខ្លួន បូករួមទាំងគំនិតដែលគិតថាខ្លួនត្រូវប្រឈមមុខការវ័យចាស់ជរាតែម្នាក់ឯង បានធ្វើឲ្យនាងព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង។ នាងបានជួបបុរសម្នាក់ដែលមិនមែនជាគ្រិស្តបរិស័ទ ហើយនាងបានអនុញ្ញាតឲ្យមានទំនាក់ទំនងមួយកើតមានឡើង។ មិនយូរប៉ុន្មាន នាងបានរៀបការជាមួយគាត់ ទោះបីជាគាត់បានប្រាប់យ៉ាងច្បាស់ហើយថា គាត់មិនចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការក្លាយខ្លួនជាគ្រិស្តបរិស័ទឡើយ។ នាងលែងចូលរួមនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចគ្រិស្តបរិស័ទទៀតឡើយ។ នាងបានចំណាយពេលវេលារបស់នាង ដើម្បីព្យាយាមបង្កើតឲ្យមានគ្រួសារដ៏រីករាយ ដែលស្ថិតនៅក្នុងគំនិតមិនស៊ីគ្នា។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៨ តើស្តង់ដាររបស់ព្រះជាម្ចាស់មួយណាដែលត្រូវបានល្មើសនៅក្នុងឧទាហរណ៍ដែលបានរៀបរាប់ខាងលើនេះ?

.....

ខ្ញុំស្គាល់ស្ត្រីបេសកជនម្នាក់ដែលបានចំណាយជីវិតជាយុវវ័យ និង វ័យកណ្តាលរបស់នាង តែម្នាក់ឯងនៅក្នុងភូមិដាច់ស្រយ៉ាលមួយនៅប្រទេសអាហ្វ្រិក។ ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ គ្មានបេសកជនបុរសណាម្នាក់ទៅតំបន់នោះទេ ដូច្នេះនាងទទួលបន្ទុកតែម្នាក់ឯងនៅក្នុងកិច្ចការសាលាគម្ពីរ និង ការផ្សាយដំណឹងល្អ។ នាងធ្វើការនេះ ដោយសារតែដឹងពីបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់នាង។ នៅក្នុងវ័យ ៦៤ឆ្នាំរបស់នាង ពេលដែលនាងនៅស្រុកកំណើតរបស់នាង កំពុងតែរៀបចំសម្រាប់ព័ន្ធកិច្ចរបស់នាងលើកចុងក្រោយនៅប្រទេសអាហ្វ្រិក នាងបានជួបនឹងបុរសពោះម៉ាយដែលជាបេសកជនចូលនិវត្តន៍ម្នាក់។ ក្តីស្រឡាញ់របស់ពួកគេចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកបានលូតលាស់ ហើយមិនយូរប៉ុន្មានក្រោយពេលដែលនាងត្រឡប់មកពីការធ្វើបេសកម្មវិញ គាត់បានចាប់ផ្តើមតាមនាង។ ពួកគេបានរៀបការនៅក្នុងទឹកដីមួយកន្លែងដែលបានទទួលយករបស់ផងនាង ហើយឥឡូវពួកគេបានធ្វើការរួមគ្នា ក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អ និង បណ្តុះបណ្តាលអ្នកធ្វើការគ្រិស្តបរិស័ទ។

នៅក្នុងពេលដែលនាងនិយាយរឿងទាំងនេះប្រាប់ខ្ញុំ នាងក៏បាននិយាយថា៖ "ខ្ញុំរំភើបណាស់ដោយសារតែអំណរមួយនេះ!" ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរសម្រាប់ការប្តេជ្ញា និង ភាពស្មោះត្រង់របស់នាងតាមរបៀបដ៏ពិសេសមួយ។ ប្រាកដណាស់ ជាច្រើនឆ្នាំដែលនាងបានប្រឈមមុខនឹងភាពឯកា ភាពបាក់ទឹកចិត្ត ភាពព្រងើយកន្តើយ តម្រូវការហិរញ្ញវត្ថុ និង អារម្មណ៍គ្មានភាពកក់ក្តៅជាច្រើន ។ ប៉ុន្តែនាងបានជ្រើសរើសយកគុណតម្លៃដ៏អស់កល្បជានិច្ច ជំនួសឲ្យគុណតម្លៃរបស់លោកីយ៍ ហើយព្រះជាម្ចាស់មិនបានភ្លេចនាងឡើយ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៩ រឿងនេះបានបង្ហាញប្រាប់យើងថា

ក) ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានប្តីប្រពន្ធសម្រាប់អ្នកណាដែល ដាក់ទ្រង់ជាទីមួយ។

ខ) បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺ មនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវរៀបការ។

គ) អស់អ្នកដែលដាក់បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាទីមួយ អាចទុកចិត្តបានថាទ្រង់នឹង បំពេញតម្រូវការរបស់គេនៅក្នុងពេលសមរម្យមួយ មិនថាតម្រូវការនោះជាអ្វីនោះទេ។

តើអ្នកនៅលីវ ស្ត្រីមេម៉ាយបុរសពោះម៉ាយ ឬ អ្នកដែលលែងលះគ្នា គួរស្វែងរកការរៀបការម្តងទៀតដែរឬទេ? យើងបានឃើញហើយថា គ្មានសេចក្តីបង្រៀននៅក្នុងបទគម្ពីរណាមួយដែលហាមឃាត់មិនឲ្យអ្នកនៅលីវដែលមិនដែលរៀបការសោះ បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះឡើយ។ លោកសាវ័កប៉ូលលើកទឹកចិត្ត មិនឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយនិងបុរសពោះម៉ាយរៀបការម្តងទៀតនោះទេ ប៉ុន្តែបើគេទ្រាំមិនបានគេអាចរៀបការបាន (គម្ពីរ១កូរិនថូស ៧:៨-៩)។

នៅក្នុងមេរៀនទី៥ យើងបានពិភាក្សាអំពីសេចក្តីបង្រៀននៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលទាក់ទងនឹងការលែងលះគ្នា។ ដូចដែលយើងបានបង្ហាញថា ទោះបីជាសេចក្តីបង្រៀននៅក្នុងគម្ពីរមិនបានបញ្ជាក់ច្បាស់ៗ ចំពោះរឿងនេះក៏ដោយ យើងនៅតែឃើញថា ជាទូទៅការរៀបការម្តងទៀតនៅតែហាមប្រាមសម្រាប់គ្រិស្តបរិស័ទដែលបានលែងលះគ្នា។ ករណីលើកលែងមួយ គឺនៅក្នុងករណីមានភាគីម្ខាង បានបំផ្លាញការរួបរួមនៃចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយអំពើសហាយស្មន់។ តាមរយៈការនេះ យើងប្រាកដថា៖ ប្រសិនបើអ្នកស្វែងរកព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និង ភាពសុចរិតរបស់ទ្រង់ជាមុន នោះទ្រង់នឹងដឹកនាំអ្នកក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្ត ព្រមទាំងប្រទានឲ្យអ្នកនូវជីវិតដែលបរិបូរណ៌ និង ពេញលេញ និង គាប់នឹងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ផង។

លំហាត់អនុវត្តន៍

១០ ចូរសរសេរគោលការណ៍មួយ ដើម្បីជួយដឹកនាំអ្នកដែលកំពុងធ្វើការសម្រេចចិត្តថារៀបការ ឬ មិនរៀបការ។

.....

.....

.....

ឃ. ប្រឈមមុខជាមួយនឹងបញ្ហាពិសេសៗ

វគ្គបំណែងទី៤. *អនុវត្តតាមការណែនាំដែលនឹងជួយដោះស្រាយបញ្ហារបស់អ្នកនៅលើវ៉ែ។*

តើអ្នកនៅចាំ ឧទាហរណ៍អំពីស្ត្រីនៅលើវ៉ែពីរនាក់ បង្ហាញនៅខាងដើមមេរៀននេះ ដែលមានម្នាក់រីករាយ ហើយម្នាក់ទៀតមិនរីករាយ ទោះបីជារឿងរ៉ាវដែលពួកគេឆ្លងកាត់គឺស្រដៀងគ្នាយ៉ាងណាក្តីនោះទេ? ឧទាហរណ៍ទាំងពីរនេះ អាចបង្ហាញថា បញ្ហារបស់ពួកគេគឺមិនមែនមកពីខាងក្រៅនោះទេ ប៉ុន្តែគឺនៅក្នុងខ្លួនគេឯណោះវិញ។ ខាងក្រោមនេះ ជាការណែនាំខ្លះៗដែលនឹងជួយអ្នកឲ្យរកឃើញដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហាដែលអ្នកប្រឈមមុខ ក្នុងនាមជាអ្នកនៅលើវ៉ែម្នាក់។

១. *មើលមកខ្លួនអ្នក*

អ្នកប្រហែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរកាល:ទេស:របស់អ្នកបានឡើយ ប៉ុន្តែអ្នកអាចផ្លាស់ប្តូររបៀបដែលអ្នកយើញទៅកាន់វាវិញ! ចូរចងចាំថា អំណាររបស់ព្រះអម្ចាស់ជាកម្លាំងរបស់អ្នក! "ខ្ញុំអាចទ្រាំបានទាំងអស់ដោយរួមជាមួយព្រះអង្គដែលប្រទានកម្លាំងអោយខ្ញុំ។" (គម្ពីរភីលីព ៤:១៣)។

២. *ស្គាល់ពីតំណែងរបស់អ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រិស្ត*

ទ្រង់បានលះព្រះជន្មរបស់ទ្រង់សម្រាប់អ្នក! ទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នក ហើយអ្នកបានពោរពេញនៅក្នុងអង្គព្រះគ្រិស្ត (គម្ពីរកូឡូស ២:១០) ។ អ្នកគឺជាអំណោយទានពិសេសរបស់ទ្រង់សម្រាប់ក្រុមជំនុំ។ ចូរចាប់យកឱកាស នៃសេរីភាពពិសេសដែលអ្នកមាន ដើម្បីថ្វាយខ្លួនរបស់អ្នកនៅក្នុងការបម្រើទ្រង់។ ចូរអរព្រះគុណទ្រង់សម្រាប់ការប្រទានឲ្យអ្នកមានឱកាស ដើម្បីបម្រើទ្រង់ ហើយធ្វើឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពសម្រាប់ទ្រង់។

៣. *ចូលរួមនៅក្នុងការជួយអ្នកដទៃ*

មានមនុស្សជាច្រើនដែលឯកា និង បាក់ទឹកចិត្តជាងអ្នក និងរងទុក្ខច្រើនជាងអ្នកទៅទៀត។ ចូរស្វែងរកមធ្យោបាយសម្រាលបន្ទុករបស់ពួកគេ។ ធ្វើខ្លួនឲ្យរួសរាយ។ ធ្វើខ្លួនឲ្យវល់ ហើយតែងតែសម្លឹងឆ្ពោះទៅរក*អ៊ីម៉ាជ* ។

មិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំម្នាក់គឺជាស្ត្រីមេម៉ាយ។ អស់រយៈពេលជាច្រើនខែ បន្ទាប់ពីប្តីរបស់នាងបានលាចាកលោកនេះទៅ នាងបានត្រឹមតែរស់នៅតាមការរសាត់អណ្តែតនៃការរស់នៅដដែលៗប៉ុណ្ណោះ។ នាងបានបង្ខំខ្លួនឲ្យក្រោកឡើងនៅពេលព្រឹក ហើយបង្ខំខ្លួនឯងឲ្យធ្វើតាមទម្លាប់ប្រចាំថ្ងៃ។ នាងគ្រាន់តែចង់ឆ្លងឲ្យផុតមួយថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យនាងអស់កម្លាំងហើយអាចគេងលក់នៅពេលយប់ប៉ុណ្ណោះ។ យូរៗទៅ នាងចាប់ផ្តើមដឹងខ្លួនថា នេះមិនមែនជាជីវិតដែលគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នោះទេ។ នាងបានថ្វាយឥរិយាបថអាណិតខ្លួនឯងរបស់នាង ហើយទូលសូមឲ្យព្រះជាម្ចាស់ជួយនាងបំពេញជីវិតរបស់នាងជាមួយនឹងសកម្មភាពណាដែលមានប្រយោជន៍វិញ។ ឥឡូវនេះ រៀងរាល់យប់មុនពេលចូលគេង នាងបានសរសេរអ្វីដែលនាងនឹងត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃបន្ទាប់។ កិច្ចការដំបូងដែលនាងត្រូវធ្វើ គឺចំណាយពេលតែម្នាក់ឯងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការអានព្រះគម្ពីរ ការសញ្ជឹងគិត និង អធិស្ឋាន។ នាងញែកពេលខ្លះដែរ សម្រាប់ការងារផ្ទះប្រចាំថ្ងៃរបស់នាង បន្ទាប់មកនាងបានរៀបចំពេលវេលាសម្រាប់សកម្មភាពខ្លះៗដែលនឹងជួយដល់នរណាម្នាក់ ដូចជាការទៅសួរសុខទុក្ខអ្នកជំងឺនៅមន្ទីរពេទ្យ ទៅសួរសុខទុក្ខជំនួសគ្រូគង្វាល ធ្វើម្ហូបមួយ

ចានសម្រាប់អ្នកដែលកំពុងមានជំងឺ និង អ្នកក្រីក្រ ឬជួយការងារអ្នកម្តាយដែលវល់ខ្លាំង។ ឥឡូវនេះ នាងមានអ្វីម្យ៉ាងដើម្បីឲ្យនាងអាចសម្លឹងឆ្ពោះទៅរកវាជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ជីវិតរបស់នាងគឺពេញលេញ និង រីករាយ។ នាងបង្កើតបានមិត្តភក្តិថ្មីរាល់ថ្ងៃ។ នាងបានប្រែស្ថានភាពដែលពេញដោយទុក្ខសោករបស់នាង ឲ្យទៅជាឱកាសដើម្បីបង្កើតបានអ្វីដែលមានគុណតម្លៃអស់កល្បជានិច្ចវិញ។ នាងមិនត្រូវការទេពកោសល្យពិសេសដើម្បីធ្វើការនេះទេ នាងគ្រាន់តែប្រើប្រាស់អំណាយទានដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យនាងតែប៉ុណ្ណោះ។

អ្នកប្រហែលជាកំពុងតែធ្វើការងារដែលអ្នកមិនពេញចិត្ត ឬ ចំណាយពេលច្រើន ដើម្បីគ្រាន់តែផ្គត់ផ្គង់ជីវិតរបស់អ្នក ហើយមិនមានពេលទំនេរច្រើនដូចស្ត្រីមេម៉ាយនេះផង។ ចូរប្រើការងារដែលអ្នកមានជាឱកាសដើម្បីបង្ហាញពីក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រិស្ត។ សូមគិតពីរបៀបដែលអ្នកអាចផ្គាប់ព្រះហឫទ័យទ្រង់នៅក្នុងការងាររបស់អ្នក។ នៅពេលដែលអ្នកផ្តោតគំនិតរបស់អ្នកទៅលើទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងបំពេញជីវិតរបស់អ្នកជាមួយនឹងអំណរ និង ក្តីសុខសាន្ត។

៤. *ចំណាយពេលរបស់អ្នកឲ្យកាន់តែច្រើន ទៅលើការអានព្រះគម្ពីរ ការសញ្ជឹងគិត និង ការអធិស្ឋាន។*

ខ្ញុំស្គាល់ស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់ ដែលមានពេលខ្លះនាងមកពីធ្វើការវិញទាំងហត់នឿយ ឯកា និង បាក់ទឹកចិត្ត ដោយសារតែមានសម្ពាធមកពីថ្ងៃ ហើយនាងមានអារម្មណ៍ក្រៀមក្រំ និង ឯកាយ៉ាងខ្លាំងដោយសារនឹកប្តីរបស់នាង។ នាងបានរៀនយកឈ្នះលើគ្រាលំបាកទាំងនេះ។ តើអ្វីទៅជា ការព្យាបាលនោះសម្រាប់ការនេះ? គឺការអានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ! អានឲ្យឮៗ អានគ្រប់ពេលដែលអ្នកមានឱកាសអាន។ ស្តាប់ព្រះបន្ទូលដែលបានអាននោះនៅក្នុងខ្សែអាត់សម្លេង ឬ នៅក្នុងម៉ាស៊ីនថតសម្លេងទៀត។ ធ្វើយ៉ាងណា ឲ្យព្រះបន្ទូលនោះចូលទៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក ហើយ
កាលៈទេសៈ នឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះគ្រិស្តដ៏មានព្រះជន្មរស់! ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នាំឲ្យមានភាពស្ងប់ចិត្តសម្រាប់អ្នកដែលខូចចិត្ត។ ព្រះបន្ទូលនាំឲ្យអ្នកដែលនឿយហត់បានសម្រាក។ ព្រះបន្ទូលផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមឲ្យអ្នកអស់សង្ឃឹម។ ព្រះបន្ទូលនឹងលើកអ្នកឲ្យផុតពីបន្ទុករបស់អ្នក និង ផ្តល់ឲ្យអ្នកនូវកម្លាំងសម្រាប់ថ្ងៃស្អែក។សូមឲ្យព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងនៅពេលដែលអ្នកអធិស្ឋាន និង រង់ចាំទ្រង់។ នៅពេលដែលក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ហូរនៅក្នុងអ្នក ទ្រង់នឹងបំពេញដួងចិត្តរបស់អ្នកឲ្យបានហូរហៀរ។

៥. *ចុងក្រោយ យកគោលការណ៍គ្រិស្តបរិស័ទដែលយើងបានផ្តល់ជូននៅជំពូកទីមួយនៃសៀវភៅនេះមកប្រើប្រាស់នៅក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហារបស់អ្នក។*

ប្រសិនបើមានដំណោះស្រាយជាក់លាក់ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងឆ្លើយតបជាមួយអ្នក នៅពេលដែលអ្នកប្រឈមមុខជាមួយបញ្ហានោះ។ ប្រសិនបើអ្នករកមិន ឃើញពីដំណោះស្រាយក្នុងពេលនោះទេ ចូរថ្វាយបញ្ហានោះទៅព្រះជាម្ចាស់ ហើយទុកចិត្តថាទ្រង់នឹងធ្វើការសម្រាប់ប្រយោជន៍របស់អ្នក។ អ្នកអាចរស់ក្នុងជីវិតគ្រិស្តបរិស័ទដែល មានជ័យជំនះ និង មានអំណរ មិនថាកាលៈទេសៈដែលអ្នកឆ្លងកាត់នោះជាអ្វីនោះទេ ហើយបើបញ្ហារបស់អ្នកកាន់តែធំ អ្នកនឹងមានទីបន្ទាល់ដ៏កាន់តែអស្ចារ្យសម្រាប់អ្នកដទៃ នៅ

ពេលណាដែលអ្នកអនុញ្ញាតឲ្យព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់សម្រាប់ជីវិតរបស់អ្នក ជាមួយនឹងតរិយាបថនៃការទុកចិត្ត និង ស្តាប់បង្គាប់។

លំហាត់អនុវត្តន៍

១១ តើការណែនាំណាមួយដែលគួរយកមកប្រើ ដើម្បីជួយស្វែងរកដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហាខាងក្រោមនេះ?

ក) តាំងពីប្តីរបស់នាងបានលែងលះនាងមក នាងមើរីម (Miriam) មិនអាចមើលឃើញថា នាងជាមនុស្សដែលមានតម្លៃសម្រាប់ខ្លួនឯងទៀតទេ។ អត្តសញ្ញាណរបស់នាង បានដក់ជាប់ជាមួយនឹងប្តីរបស់នាងដល់ថ្នាក់ បន្ទាប់ពីលែងលះគ្នាហើយ នាងហាក់បីដូចជាគ្មានគោលបំណងអ្វីនៅក្នុងជីវិតរបស់នាងទៀតទេ។ តើមានអ្វីដែលអាចជួយនាងបាន?

.....

.....

ខ) ចច (George) គឺជាបុរសវ័យក្មេងម្នាក់ គាត់មានចិត្តស្រឡាញ់មិត្តរួមថ្នាក់របស់គាត់នៅឯមហាវិទ្យាល័យ។ ពួកគេបានទាក់ទងគ្នា ប៉ុន្តែជិតដល់ពេលដែលពួកគេត្រូវរៀបការ នាងបានប្រាប់គាត់ថា នាងមិនអាចរៀបការជាមួយគាត់ទៅវិញ។ ដើម្បីគេចពីទុក្ខសោករបស់គាត់ ចច បានចូលរួមជាមួយសិស្សមហាវិទ្យាល័យផ្សេងទៀត ដើម្បីស្វែងរកការសប្បាយ គាត់បានចាក់តន្ត្រីខ្លាំងៗនៅពេលដែលគាត់នៅម្នាក់ឯង ហើយគាត់ធ្វើអ្វីដែលគាត់អាចធ្វើបានដើម្បីជៀសវាងពីការគិតអំពីបញ្ហារបស់គាត់។ ប៉ុន្តែគាត់គឺជាគ្រិស្តបរិស័ទម្នាក់ ហើយអ្វីៗទាំងអស់នេះមិនបានធ្វើឲ្យគាត់ស្កប់ចិត្តឡើយ ផ្ទុយទៅវិញគាត់មានអារម្មណ៍មិនស្កប់ និង មិនសប្បាយចិត្តស្មើគ្រប់ពេល។ តើគោលការណ៍មួយណា ដែលអាចជាជំនួយដ៏ល្អសម្រាប់គាត់?

.....

.....

គ) នាងអែន (Anne) ឈឺចាប់ណាស់ ព្រោះតែនាងត្រូវតែត្រឡប់ពីមហាវិទ្យាល័យមកផ្ទះវិញ ដើម្បីថែទាំម្តាយមេម៉ាយរបស់នាង ដែលកំពុងតែមានជំងឺ។ នាងមានអារម្មណ៍ថាជីវិតគឺមិនយុត្តិធម៌ចំពោះនាងនោះទេ។

.....

.....

ឃ) តាំងពីប្តីរបស់នាងចេន (Jane) បានលាចាកលោកទៅ នាងធ្លាក់ខ្លួនទៅពឹងផ្អែកលើគ្រួសារ មិត្តភក្តិ និងអ្នកជិតខាងរបស់នាង ដើម្បីធ្វើអ្វីៗសម្រាប់នាង។ នាងស្ទើរតែមិនដែលចេញពីផ្ទះសោះ ប៉ុន្តែនាងរំពឹងទុកឲ្យ អ្នកដទៃមកសួរសុខទុក្ខនាងញឹកញាប់ ឲ្យគេផ្គត់ផ្គង់អាហារសម្រាប់នាង និង ធ្វើអ្វីតាមតែនាងសុំគេឲ្យធ្វើ។ នាងហាក់បីដូចជាខ្វល់ខ្វាយតែពីខ្លួនឯង។ នាងភ្ជួញភ្ជែរថាអ្នកដទៃមិនខ្វល់ខ្វាយពីនាង ហើយថាគ្មាននរណាម្នាក់រងទុក្ខស្មើនាងនោះទេ។ នាងពិតជាបាក់ទឹកចិត្តខ្លាំងណាស់។

.....

.....

ង) ភីលីពទើបតែបញ្ចប់ការសិក្សានៅមហាវិទ្យាល័យ និងកំពុងត្រៀមខ្លួនដើម្បីចូលធ្វើព័ន្ធកិច្ច។ ប៉ុន្តែឪពុករបស់គាត់ដែលជាកសិករ ទើបតែបានដួលហើយធ្វើឲ្យបាក់ឆ្អឹងខ្នងរបស់គាត់។ គាត់មិនអាចធ្វើការក្នុងចំការរបស់គាត់អស់រយៈពេលច្រើនខែ។ គាត់បានសុំឲ្យភីលីពត្រឡប់មកជួយគាត់ រហូតដល់គាត់អាចធ្វើការដោយខ្លួនឯងឡើងវិញ។ ភីលីពទើបតែនឹងទទួលបានការ តែងតាំងជាគ្រូគង្វាលជំនួយដោយបេសកជននាំមុខម្នាក់ នៅក្នុងស្ថាប័នរបស់គាត់។ គាត់ខ្លាចថា ប្រសិនបើគាត់បដិសេធការតែងតាំងនេះ គាត់នឹងមិនអាចមានឱកាសបែបនេះម្តងទៀតទេ។

.....

.....

៦. របៀបដែលក្រុមជំនុំអាចជួយបាន

វគ្គបំណងទី៥. *ស្គាល់ពីគោលការណ៍ដ៏ពិតដែលក្រុមជំនុំគួរតែធ្វើតាមដើម្បីជួយសមាជិករបស់ខ្លួនដែលនៅលីវ។*

ថ្មីៗកន្លងមកនេះ ខ្ញុំបានអានការផ្សព្វផ្សាយមួយនៅក្នុងព្រឹត្តិប័ត្ររបស់ក្រុមជំនុំមួយ ដែលផ្សាយថា៖ "សូមអញ្ជើញចូលរួមថ្នាក់សិក្សាថ្មីរបស់យើង សម្រាប់អ្នកនៅលីវ ចាប់ពីអាយុ ១៩ ដល់ ៩០ឆ្នាំ មិនថានៅលីវដោយគ្មានជម្រើស ឬតាមការរៀបចំនោះទេ" ។ ដោយ*គ្មានជម្រើស* មានន័យថា អ្នកនៅលីវក៏ដោយសារតែគ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវការអ្នក ហើយដោយ*ការរៀបចំ* មានន័យថាអ្នកជ្រើសយកភាពនៅលីវ។ ប្រយោគនេះបានបង្ហាញពីបញ្ហាដ៏ធំគឺការមិនយល់ពីតម្រូវការ និង កិត្តិយសផ្ទាល់របស់អ្នកនៅលីវ។ ក្រុមជំនុំនេះមានបំណងចង់ *ជួយ* អ្នកដែលនៅតែម្នាក់ឯង ប៉ុន្តែគេខ្វះការយល់ដឹងអំពីមនុស្សដែលគេព្យាយាមឈោងចាប់ និង ខ្វះការយល់ដឹងពីរបៀបក្នុងការជួយអ្នកទាំងនោះ។

មានក្រុមជំនុំមួយទៀត បានបើកថ្នាក់សិក្សាសម្រាប់ "គូ និង សេសសល់" ។ *គូ* ប្រាកដណាស់គឺសំដៅទៅលើដៃគូដែលបានរៀបការរួចហើយ។ *សេសសល់* គឺបង្ហាញពីភាពដែលគេទុកចោល ឬ មិនត្រូវការ។

ក្រុមជំនុំ *អាច* មានព័ន្ធកិច្ចដោយមានប្រសិទ្ធិភាព និង សំខាន់ចាំបាច់ណាស់ទៅកាន់អ្នកនៅលីវ។ នៅក្នុងគម្ពីរសំបុត្រទៅក្រុមជំនុំ បានលើកទឹកចិត្តគ្រិស្តបរិស័ទជាច្រើនលើកច្រើនសាឲ្យបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក។ ខាងក្រោមនេះជាឧទាហរណ៍ខ្លះៗ៖

គម្ពីរកាឡាទី ៦:២ *ត្រូវជួយរំលែកទុក្ខធុរៈគ្នាទៅវិញទៅមក ធ្វើយ៉ាងនេះ ទើបបងប្អូនបំពេញតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះគ្រិស្តទាំងស្រុង។*

គម្ពីរអេភេសូ ៤:៣២ *ត្រូវមានចិត្តសប្បុរស និងចេះអាណិតមេត្តាដល់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ត្រូវប្រណីសន្តោសគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចព្រះជាម្ចាស់បានប្រណីសន្តោសបងប្អូន ដោយសារព្រះគ្រិស្តដែរ។*

គម្ពីរកាឡាទី ៦:១០	*ហេតុនេះ ពេលយើងមានឱកាសនៅឡើយ យើងត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើល្អចំពោះមនុស្សទាំងអស់ ជាពិសេស ចំពោះបងប្អូនរួមជំនឿ។*
គម្ពីរយ៉ាកុប ៥:១៦	*ដូច្នេះ សូមបងប្អូនលន់តួបាបដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ព្រមទាំងអធិស្ឋានអោយគ្នាទៅវិញទៅមកផង ដើម្បីអោយបានជាសះស្បើយ។*
គម្ពីររ៉ូម១២:៥, ១០, ១៣,១៥	*យើងក៏ដូច្នោះដែរ យើងមានគ្នាច្រើនរួមជាព្រះកាយតែមួយក្នុងអង្គព្រះគ្រិស្ត ហើយម្នាក់ៗជាសរីរាង្គរបស់គ្នាទៅវិញទៅមក។....ចូរស្រឡាញ់រាប់អានគ្នាទៅវិញទៅមក ទុកដូចជាបងប្អូនបង្កើត។ ត្រូវលើកកិត្តិយសគ្នាទៅវិញទៅមកដោយចិត្តគោរព។....ត្រូវជួយទំនុកបម្រុងប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធ*ដែលខ្វះខាត ព្រមទាំងទទួលភ្ញៀវដោយរាក់ទាក់ផង។....ចូរអរសប្បាយជាមួយអស់អ្នកដែលអរសប្បាយ ចូរយំសោកជាមួយអស់អ្នកដែលយំសោក។*
គម្ពីរភីលីព ២:៣-៤	*កុំធ្វើអ្វីដោយចង់ប្រកួតប្រជែងគ្នា ឬដោយរួតបំប៉ោងឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវដាក់ខ្លួន ហើយចាត់ទុកអ្នកឯទៀតៗថាប្រសើរជាងខ្លួន។ ក្នុងចំណោមបងប្អូន ម្នាក់ៗកុំគិតតែពីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ គឺត្រូវគិតដល់ប្រយោជន៍អ្នកដទៃវិញ។*

មានក្រុមជំនុំមួយបានលើកទឹកចិត្តក្រុមគ្រួសារទាំងអស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ "ជ្រើសយក" សមាជិកនៅលីវណាម្នាក់ ហើយឲ្យគេញ៉ាំអាហាររួមជាមួយក្រុមគ្រួសារ ចូលរួមសកម្មភាពលេងកំសាន្ត និង ការចែករំលែកតាមរបៀបផ្សេងៗទៀត។ ក្រុមជំនុំមួយទៀត បានរៀបចំសមាជិកជាក្រុមមានគ្នា ១០ ទៅ ១៥នាក់ រួមបញ្ចូលទាំងសមាជិកមានគ្រួសារ និង នៅលីវ ហើយក្រុមទាំងនេះត្រូវជួបជុំគ្នាជាញឹកញាប់ដើម្បីធ្វើការប្រកបគ្នា និង ចែកចាយ។ ក្រុមទាំងនេះ ត្រូវបានរៀបចំជាថ្មីរៀងរាល់បីខែម្តង ដើម្បីឲ្យគ្រប់គ្នាមានឱកាសស្គាល់មនុស្សដែលគេមិនដែលមានឱកាសបានស្គាល់។

សម្រាប់អ្នកនៅលីវវ័យក្មេង ម៉ោងសិក្សាព្រះគម្ពីរពិសេស ការចែកចាយ និង ការប្រកបគ្នាដែលតម្រង់ឆ្ពោះទៅរកតម្រូវការពិសេសរបស់ពួកគេអាចនឹងមានប្រយោជន៍សម្រាប់គេ។ អ្នកនៅលីវវ័យចំណាស់វិញ អាចមានអារម្មណ៍កាន់តែស្រណុកចិត្តនៅក្នុងថ្នាក់រៀននោះ ជាមួយនឹងអ្នកមានគ្រួសារ និងអ្នកនៅលីវ។

មធ្យោបាយដ៏ល្អបំផុតដើម្បីឲ្យអ្នកមានគ្រួសារអាចជួយបង្កើតនូវការយល់ដឹងពីអារម្មណ៍ និង តម្រូវការពិសេសរបស់អ្នកនៅលើវ។ ត្រូវជៀសវាងការបែងចែកដែលបន្ថោកកិត្តិយស ដូចជា "ក្រមុំចាស់" ឬ "ព្រះពរដែលមិនទានមាននរណាទទួលយក"។ ត្រូវចាត់បញ្ចូលមនុស្សពេញវ័យដែលនៅលើវទៅក្នុងសកម្មភាពសំខាន់ៗរបស់ក្រុមជំនុំ ដែលជាកន្លែងអនុញ្ញាតឲ្យគេអាចប្រើប្រាស់ទេពកោសល្យរបស់គេ។ ត្រូវទាញយកផលប្រយោជន៍ (ប៉ុន្តែកុំបំពាន) ពីសេរីភាពរបស់ពួកគេដើម្បីថ្វាយពេលវេលារបស់ពួកគេកាន់តែច្រើនទៅក្នុងសកម្មភាពព័ន្ធកិច្ច។ ពួកគេអាចជាជំនួយដ៏អស្ចារ្យមួយដល់គ្រូគង្វាល និង អ្នកដឹកនាំដទៃទៀតនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ សូមស្វែងរកជាពិសេស អ្នកណាដែលមានទំនោរចង់ដកខ្លួន និង ភ័យខ្លាច មិនចង់ចូលរួម។ ពួកគេអាចរងនូវការឈឺចាប់ដែលមិនអាចទ្រាំបាន ហើយត្រូវការធ្វើឲ្យទុកចិត្តថាពួកគេទទួលបានក្តីស្រឡាញ់។

បទចម្រៀងដ៏ល្បី មួយបទ បានច្រៀងថា៖

ខ្ញុំគឺជាថ្មដា ខ្ញុំគឺជាកោះ

ថ្មដាមិនចេះឈឺចាប់

កោះមិនដែលយំ

— "ខ្ញុំគឺជាថ្មដា" (និពន្ធដោយ លោកស៊ីម៉ូន និង ហ្គាហ្វាន់ខល)

ពាក្យទាំងនេះស្តាប់ទៅដូចជាការទួញសោករបស់អ្នកនៅលើវម្នាក់ដែលបានឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងដោយសារដែលទំនាក់ទំនងនៅក្នុងជីវិតពួកគេ។ ព្រះគ្រិស្តបានបង្រៀនយើងថា យើងត្រូវចូលរួមជាមួយពួកមនុស្ស ទោះបីជាត្រូវប្រឈមមុខនឹងការក្បត់ពីអ្នកខ្លះក៏ដោយ។ ផលចំណេញ គឺច្រើនជាងអ្វីដែលអាចនឹងបាត់បង់ទៅទៀត។

អ្នកជឿដែលមានគ្រួសារ ដែលចំណាយពេលវេលាដើម្បីបង្កើតមិត្តភាពជាមួយអ្នកនៅលើវគ្រប់វ័យ នឹងទទួលបានរង្វាន់ជាច្រើន តាមរយៈការបន្ថែមទៅលើជីវិតរបស់ពួកគេនូវតវិយោបថថ្មី និង ការយល់ដឹងថ្មី អំពីស្នាព្រះហស្តជាច្រើនប្រភេទរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវចងចាំថា មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ទំនាក់ទំនងរបស់គ្រិស្តបរិស័ទ គឺមិនមែនសង្គម ឬ ឋានៈនៅក្នុងលោកីយ៍របស់បុគ្គលណាម្នាក់នោះទេ ប៉ុន្តែគឺជារឿងដែលគាត់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រិស្តឯណោះវិញ។ យើងអាចយល់ដឹង និង បានទទួលព្រះពរ តាមរយៈជីវិតរបស់អ្នកដទៃ!

លំហាត់អនុវត្តន៍

១២ តើប្រយោគណាខ្លះនៅខាងក្រោមនេះ ដែលបង្ហាញពីគោលការណ៍ល្អៗ សម្រាប់ក្រុមជំនុំអាចធ្វើតាម ដើម្បីជួយដល់សមាជិកនៅលើវរបស់ពួកគេ?

ក) រឿងដែលក្រុមជំនុំគួរតែសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើ គឺការបំពេញតម្រូវការរបស់ក្រុមអ្នកមានគ្រួសារ។

ខ) អ្នកនៅលើវគួរតែត្រូវបានរាប់បញ្ចូលនៅក្នុងសកម្មភាពជាមួយនឹងអ្នកមានគ្រួសារ។

គ) គួរបែងចែកក្រុមសមាជិកដោយយោងទៅតាម អ្នកនៅលើវ ឬ មានគ្រួសារ ជាជាង ទៅតាមកម្រិតអាយុរបស់ពួកគេ។

ឃ) ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ដើម្បីជៀសវាងការដាក់ស្លាកលើមនុស្ស ទៅតាមរបៀបដែលអាចនឹងបន្ថោកតម្លៃរបស់គេ ឬ ដាក់ពួកគេចេញពីកិត្តិយសផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។

ង) ព្រះគម្ពីរដាស់តឿនអស់អ្នកដែលជាមនុស្សរបស់ព្រះគ្រិស្ត ឲ្យខ្វល់ខ្វាយអំពីគ្នាទៅវិញទៅមក

ច) សេរីភាពធំធេងរបស់អ្នកនៅលើវអាចជាព្រះពរសម្រាប់ក្រុមជំនុំ ដែលរាប់បញ្ចូលពួកគេនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចសំខាន់ៗ។

ឆ) ទំនាក់ទំនងរបស់គ្រិស្តបរិស័ទ ត្រូវបានបូករួមអស់អ្នកណាដែលជាមនុស្សរបស់ព្រះគ្រិស្ត។

នៅក្នុងជំពូកចុងក្រោយរបស់យើង យើងនឹងសិក្សាអំពីផ្នែកសំខាន់ៗនៃបញ្ហាខ្លះ ដែលយើងរាល់គ្នាត្រូវប្រឈមមុខក្នុងកម្រិតណាមួយនៅក្នុងដំណើរជីវិតរបស់យើង។ យើងសង្ឃឹមថា អ្នកទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការសិក្សានៅក្នុងជំពូកនេះ ហើយសង្ឃឹមថាជំពូកចុងក្រោយ នឹងជួយអ្នកឲ្យយល់ដឹងថា អ្នកវិសេសអស្ចារ្យយ៉ាងណាដែលបានធ្វើជាមនុស្សរបស់ព្រះគ្រិស្ត ហើយបានសម្រាកនៅក្នុងម្លប់នៃស្លាបទ្រង់។ សូមព្រះអម្ចាស់ព្រះទានពរអ្នក ស្របពេលដែលអ្នកបន្តការសិក្សាទៅមុខទៀត។

ការប្រឡងឆ្លាស់ខ្លួន

សំណួរពហុជម្រើសៗ ចូរជ្រើសរើសចម្លើយមួយដែលល្អបំផុតសម្រាប់សំណួរនីមួយៗ។

១ អារម្មណ៍ដែលត្រូវបានគេព្រងើយកន្តើយ ភាគច្រើនកើតមានឡើងនៅក្នុង
   ក) មនុស្សមេម៉ាយ ឬ ពោះម៉ាយ
   ខ) មនុស្សដែលមិនទាន់រៀបការ
   គ) មនុស្សដែលបានលែងលះគ្នា

២ លោកសាវ័កប៉ូលបានមានប្រសាសន៍ថា អ្នកនៅលីវគួរតែបន្តភាពនៅលីវរបស់គេល្អជាង ព្រោះ
   ក) ជីវិតនៅលីវគឺរស់បានយូរជាងអ្នកដែលរៀបការ។
   ខ) ជីវិតនៅលីវគឺសប្បាយរីករាយជាង។
   គ) អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីកុំឲ្យប្រាស់ចាកសីលធម៌តែប៉ុណ្ណោះ។
   ឃ) អ្នកនៅលីវមានឱកាសថ្វាយពេលវេលារបស់គេបានច្រើនទៅចំពោះកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយគ្មានការរំខាននោះទេ។

៣ ជីវិតនៅលីវត្រូវបានគេចាត់ទុកជាអំណោយទានពិសេសមួយ ព្រោះ
   ក) អស់អ្នកដែលជ្រើសយកការចំណាយពេលវេលារបស់គេសម្រាប់ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ
   ជា ជាងការរៀបការ គឺជាព្រះពរដ៏ពិតមួយសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។
   ខ) មនុស្សគ្រប់គ្នាអាចនៅលីវបានប៉ុន្តែមានមនុស្សមួយចំនួនតូចតែប៉ុណ្ណោះសុខចិត្តធ្វើ។
   គ) មនុស្សដែលបានជ្រើសរើសរក្សាភាពបរិសុទ្ធរបស់ខ្លួនបាន គឺជាការប្រទានមកពីព្រះជាម្ចាស់។

៤ តើអ្វី គួរតែជាអាទិភាពទីមួយនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកនៅលីវ?
   ក) ការរៀបការជាមួយនឹងគ្រិស្តបរិស័ទ។
   ខ) បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
   គ) ធ្វើអ្វីដែលគាប់ចិត្តអ្នកដទៃ។
   ឃ) យកឈ្នះភាពឯកា។

៥ បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺដំបូងបង្អស់យើងត្រូវតែ
   ក) នៅលីវ
   ខ) គោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់
   គ) រៀបការ

៦ មូលដ្ឋានគ្រឹះដើម្បីមានអាពាហ៍ពិពាហ៍រឹងមាំគឺ
   ក) ទំនាក់ទំនងសង្គមច្រើនបែប
   ខ) ការធ្វើកិច្ចការនៅក្នុងក្រុមជំនុំបានច្រើនឆ្នាំ។
   គ) ការអភិវឌ្ឍបុគ្គលិកលក្ខណៈគ្រិស្តបរិស័ទដែលរឹងមាំ និង ពេញវ័យ។

៧ តើជម្រើសណាមួយនៅខាងក្រោមនេះជាជម្រើសដែលអាក្រក់បំផុតសម្រាប់ គ្រិស្តបរិស័ទដែលនៅលីវ?

ក) នៅលីវបន្តទៀតទោះបីជាគាត់មានបំណងចង់រៀបការក៏ដោយ។

ខ) រៀបការជាមួយអ្នកមិនជឿ

គ) ស្វែងរកទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងគ្រិស្តបរិស័ទផ្សេងទៀតដែលនៅលីវ។

៨ បទគម្ពីរបានបង្រៀនថា ជាទូទៅអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតនោះទេ សម្រាប់

ក) អ្នកដែលលែងលះគ្នា

ខ) ស្ត្រីមេម៉ាយ ឬ បុរសពោះម៉ាយ

គ) អ្នកនៅលីវ

ឃ) អ្នកនៅភាពបរិសុទ្ធ

៩ តើមួយណាជាជំហានដំបូងបង្អស់ដែលត្រូវធ្វើមុនពេលសម្រេចចិត្តថាគួរតែរៀបការឬ មិនគួរ?

ក) ស្វែងរកដៃគូជាគ្រិស្តបរិស័ទ។

ខ) ធ្វើតាមការណែនាំរបស់គ្រិស្តបរិស័ទដែលចាស់ទុំជាង។

គ) បង្កើតជីវិតមួយដែលមានភាពនឹងនរសម្រាប់ខ្លួនអ្នក។

ឃ) ថ្វាយអ្វីៗទាំងអស់ទៅចំពោះបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ជីវិតរបស់អ្នក។

១០ តើគោលការណ៍ណាមួយខាងក្រោមនេះ ដែលសំខាន់ជាងគេបំផុតដើម្បីដឹកនាំក្រុមជំនុំ ឲ្យបំពេញតម្រូវការរបស់អ្នកនៅលីវ?

ក) គួរតែរៀបចំសមាជិកជាក្រុម ដោយផ្អែកលើភាពមានគ្រួសារ ឬ នៅលីវរបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យក្រុមជំនុំបំពេញនូវតម្រូវការពិសេសៗសម្រាប់សមាជិកគ្រប់រូបបាន។

ខ) ចូរធ្វើឲ្យអ្នកនៅលីវរួមរស់ជាមួយនឹងសកម្មភាពរបស់ក្រុមជំនុំ ហើយពួកគេនឹងបានសប្បាយចិត្ត។

គ) មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ទំនាក់ទំនងរបស់គ្រិស្តបរិស័ទគឺមិនមែនហាន:ក្នុងសង្គមរបស់បុគ្គលម្នាក់នោះទេ តែវាជារឿងដែលថាគាត់ជាមនុស្សរបស់ព្រះគ្រិស្តនោះវិញ។

១១ **ចម្លើយខ្លីៗ ៗ** ចូររៀបរាប់ ការណែនាំទាំងប្រាំយ៉ាងដែលនឹងជួយអ្នកនៅលីវរកឃើញដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហារបស់ពួកគេ។

.....

.....

.....

.....

.....

ចម្លើយសម្រាប់លំហាត់អនុវត្តន៍

៧ ខ), គ, ង, និង ច) ជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ។

១ ខ) ភាពមិនប្រាកដប្រជា (អ្នកប្រហែលជាជ្រើសរើសយកចម្លើយ ក) ភាពភ័យខ្លាច ។ ប៉ុន្តែនាងស៊ូសាន នៅក្នុងឧទាហរណ៍ទីពីរមិនមានភាពភ័យខ្លាចនោះទេ ដោយនាងបានដាក់ការទុកចិត្តរបស់នាងទៅលើព្រះអម្ចាស់សម្រាប់អនាគតរបស់នាង)។

៨ មិនត្រូវយកគ្រិស្តបរិស័ទទៅធ្វើមស្មើជាមួយនឹងអ្នកមិនជឿឡើយ (គម្ពីរ២កូរិនថូស ៦:១៤)។

២ ក) គម្ពីរ១ពេត្រុស ៤:១២-១៩

ខ) គម្ពីរអេសាយ ៥៣:៣; គម្ពីរយ៉ូហាន ១:១១

គ) គម្ពីរទុតិយកថា ៣៣:១២; គម្ពីរយ៉ូស្វេ ១:៩

ឃ) គម្ពីរ២ កូរិនថូស ១:៣-៤, ៦

៩ គ) អស់អ្នកដែលដាក់បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាទីមួយ អាចទុកចិត្តបានថាទ្រង់នឹងបំពេញតម្រូវការរបស់គេនៅក្នុងពេលសមរម្យមួយ មិនថាតម្រូវការនោះជាអ្វីនោះទេ។

៣ ក) ខគម្ពីរនេះស័ក្តិសមយកទៅប្រើសម្រាប់អ្នកណាដែលឆ្លងបញ្ហាលំបាកដែលមិនមែនជាកំហុសរបស់គាត់ខ្លួនឯងនោះទេ។

ខ) ខគម្ពីរបង្ហាញថា ទោះបីជាព្រះជាម្ចាស់អនុញ្ញាតឲ្យយើងទទួលការសាកល្បងយ៉ាងណាក្តី ក៏ទ្រង់នឹងនាំយើងឲ្យឆ្លងកាត់បញ្ហានោះបានយ៉ាងជោគជ័យ។

១០ ចម្លើយរបស់អ្នក។ ចម្លើយនេះគួរតែរួមបញ្ចូលគំនិតមួយនេះ៖ ជំហានដំបូងនៅក្នុងការសម្រេចចិត្តរៀបការគឺការប្តេជ្ញាចិត្តទាំងស្រុងទៅចំពោះបំណងព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ជីវិតរបស់អ្នក។ បន្ទាប់មក អនុញ្ញាតឲ្យព្រះជាម្ចាស់បញ្ជាក់នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នក អំពីអ្វីដែលជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់សម្រាប់អ្នក។ ទ្រង់នឹងនាំផ្លូវអ្នកទៅក្នុងផ្លូវមួយដែលត្រឹមត្រូវ។

៤ ក) ខគម្ពីរនេះអាចស័ក្តិសមយកទៅប្រើជាមួយស្ត្រីមេម៉ាយ ឬ បុរសពោះម៉ាយ។

ខ) ខគម្ពីរនេះបង្ហាញឲ្យឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបពីការទួញសោករបស់យើង ហើយទ្រង់មានព្រះទ័យសន្តោសមេត្តាសម្រាប់យើង។ ទ្រង់នឹងនាំយើងឆ្លងកាត់គ្រាលំបាក ទៅក្នុងគ្រាដែលមានអំណរ ប្រសិនបើយើងទុកចិត្តទ្រង់។

១១ ចម្លើយរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែខាងក្រោមនេះជាចម្លើយរបស់ខ្ញុំ៖

ក) នាងមើរីម (Miriam) ត្រូវតែស្គាល់ពីតំណែងរបស់នាងនៅក្នុងព្រះគ្រិស្ត ជាមុនសិន។

ខ) ចច (George) អាចទទួលបានផលប្រយោជន៍ជាច្រើនតាមរយៈការបង្កើនពេលវេលាសម្រាប់ការអានព្រះគម្ពីរ ការសញ្ជឹងគិត និង ការអធិស្ឋានបន្ថែមទៀត ព្រមទាំងមានទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកជឿទាំងពីរភេទផងដែរ។

គ) នាងអែន (Anne) ត្រូវការដកពិសោធន៍មើលពីដួងចិត្តរបស់នាង និង ផ្លាស់ប្តូររបៀបដែលនាងមើលទៅកាន់កាល:ទេស:របស់នាង។ នេះគឺជាពេលដែលនាងអាចបង្ហាញក្តីស្រឡាញ់របស់នាងទៅចំពោះម្តាយរបស់នាង និង បង្កើតភាពជិតស្និទ្ធជាមួយគាត់ផង។

ឃ) នាងចេន (Jane) ទទួលបានប្រយោជន៍តាមរយៈការជួយអ្នកដទៃ។ នាងគួរតែអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ដែលតម្រូវការរបស់នាងត្រូវបានបំពេញ ដែលនាងមានសុភាពល្អ និងអាចបំពេញអ្នកដទៃបានផងដែរ។

ង) ភីលីព (Philip) គួរតែយកគោលការណ៍គ្រិស្តបរិស័ទសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាទៅប្រើប្រាស់ដើម្បីដឹងថាអ្វីដែលជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់បញ្ហានេះ។ ប្រហែលជាពេលវេលាដែលចំណាយជាមួយឪពុករបស់គាត់ អាចជាការហ្វឹកហាត់យ៉ាងល្អសម្រាប់គាត់ ជាងការចំណាយពេលជាមួយព័ន្ធកិច្ចដទៃទៅទៀត។ ឬប្រហែលជាគាត់អាចស្វែងរកមនុស្សម្នាក់ដើម្បីធ្វើការជាមួយនឹងឪពុករបស់គាត់។ អ្វីដែលសំខាន់នោះគឺគាត់ស្វែងរកឃើញបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

៥ ចម្លើយរបស់អ្នក។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកបានធ្វើការគិតគូរយ៉ាងហ្មត់ចត់ទៅលើសំណួរនេះ ហើយបានព្យាយាមស្វែងរកខគម្ពីរជំនួយខ្លះៗសម្រាប់បញ្ហានៅក្នុងផ្នែកនេះ។

១២ ក) មិនមែនជាគោលការណ៍ល្អ

ខ) ជាគោលការណ៍ល្អ

គ) មិនមែនជាគោលការណ៍ល្អ

ឃ) ជាគោលការណ៍ល្អ

ង) ជាគោលការណ៍ល្អ

ច) ជាគោលការណ៍ល្អ

ឆ) ជាគោលការណ៍ល្អ

៦ ផ្ទុយពីការស្វែងរកការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ យើងរាល់គ្នាគួរតែស្វែងរកព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និង បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់សម្រាប់ជីវិតរបស់យើងវិញ។ ប្រសិនបើយើងនឹងធ្វើយ៉ាងដូច្នោះមែន ទ្រង់នឹងដាក់បន្ថែមទៅក្នុងជីវិតរបស់យើងនូវអ្វីដែលល្អបំផុតសម្រាប់យើង។ ការទាំងនេះក៏មានការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែរ ប៉ុន្តែបើវាមិនមែនជាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះទេ យើងនឹងនៅតែដឹងថាព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់កំពុងគ្រប់គ្រងជីវិតរបស់យើង និង កំពុងធ្វើកិច្ចការសម្រាប់ប្រយោជន៍របស់យើង។

ការប្រឡងជំពូកទីពីរ

ឥឡូវនេះ ដោយអ្នកបានបញ្ចប់ជំពូកទីពីរ អ្នកអាចឆ្លើយនឹង *សំណួរការប្រឡងជំពូកទីពីរ* បាន។ ចូរពិចារណាមេរៀនពីខាងលើ មុនពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើម។ ធ្វើតាមការណែនាំដ៏ប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីធ្វើការប្រឡងបន្ទាប់បន្តទៅជំពូកទីបី។